

РЕШЕНИЕ

№ 2799

гр. София, 26.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **14628** по описа за **2012** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е образувано по жалба на Р. Г. П. от [населено място] срещу съдебно решение от 05.11.2012г. по нахд № 8458/2012г., постановено от СРС, НК, 105 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № 11778 от 12.03.2012г. на Началник отдел „Пътна Полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева за нарушение по чл. 183, ал.4, т.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП//отм. –ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г./.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Иска оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено и НП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Представителят на СГП прокурор Д. изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС следва да се потвърди.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло

съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок /жалбата е подадена по пощата на 27.11.2012 г./.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна и доказано, че на 26.02.2012г. около 11,20 часа жалбоподателят Р. П. е управлявал лек автомобил, марка „Пежо” с регистрационен [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]към площад „М.” и на кръстовището на площад „Р. паметник” при наличие на пешеходна пътека не пропуска пресичащите по нея пешеходци.

За да постанови оспореното решение СРС е приел, че по делото безспорно е доказано извършеното от жалбоподателя нарушение. За да постанови решението СРС е събрал и преценил всички относими доказателства – писмени и гласни такива – разпитал на свидетеля М. – актосъставител и свидетел на извършеното нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл.219, ал.1 АПК. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 105-^{ти} състав е валидно и допустимо.

Оспореното решение на СРС е законосъобразно по изложените по-долу съображения.

Неоснователно е възражението на касатора, че решението е незаконсъобразно.

При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил подробно всички събрани по делото доказателства, като въз основа на тях е формирал и своите изводи, които са в логическа последователност със събраните доказателства. Правилно СРС е оценил и дадените показания от актосъставителя и свидетел на нарушението, които са безпротиворечиви, като същият си спомня в подробности за случая и ги излага.

Правилно съда е обсъдил наложеното на Р. П. административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. като е преценил нормата на чл. 3, ал.2 от ЗАНН, съгласно която до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Правилно съда е обсъдил, че преди постановяване на първоинстанционното решение, санкционната разпоредба на чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП е отменена /ДВ, бр. 60 от 2012 г. в сила от 07.08.2012 г./, като за нарушение на чл. 119, ал.1 от ЗДвП е предвидено наказание глоба в размер на 100 лв., съгласно новата ал.5, т.2 на чл. 183 ЗДвП /ДВ, бр.60 от 2012 г., в сила от 07.08.2012 г./ Предвид на това, че старият закон е по-благоприятен от новия е оставено в сила наложеното наказание, което е по-благоприятно.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, XI Касационен състав смята съдебното решение от 09.12.2011г. по нахд № 19092/2011г. на СРС, НК, 105 състав за валидно, допустимо, съответно на материалния закон и постановено

след като са събрани и обсъдени всички относими към спора доказателства и без допуснати нарушения на съдебно производствените правила и в този смисъл следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.11.2012г. постановено по нахд № 8458/2012г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: